

รายงานเรื่อง “การบูรณะพัฒนาพระอุโบสถเข้าพุทธborg”

สวนโมกข์พลาaram ไชยา สุราษฎร์ธานี / ๒ กันยายน ๒๕๕๖

ตามที่มีการบูรณะพัฒนาบริเวณพระอุโบสถธรรมชาติบันเข้าพุทธborg และมีความห่วงใยต่อการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นในวงกว้าง ถึงแนวทางการบูรณะพัฒนาที่อาจกระทบต่อสภาพธรรมชาติ ตลอดจนแนวคิดดั้งเดิม และ ศาสตราจารย์เกียรติคุณ นายแพทย์ประเวศ วงศ์ ในฐานะประธานคณะกรรมการมูลนิธิจดหมายเหตุพุทธศาสนา อินทปัญโญ ได้ให้แนวทางในการทำงานรับใช้คณะสงฆ์เมื่อวันที่ ๓๑ สิงหาคม ๒๕๕๖ ให้ขอรับและชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมแบ่งเบาภาระของพระเพื่อท่านจะได้มีเวลาในการบริหารธรรมและไม่แยกตัว ออกจากกัน ซึ่งใน ๒ ปี มีวันที่ ๒ กันยายน ๒๕๕๖ ตัวแทนของ มูลนิธิจดหมายเหตุฯ ได้เดินทางไปเข้าพบและปรึกษาหารือกับพระอาจารย์อาวุโสที่สวนโมกข์พลาaram ประกอบด้วย พระอาจารย์โพธิ์ จันทสโตร์, พระอาจารย์ทองสุข อัมมาโน, พระอาจารย์กิติ ศุภณรงค์ และ พระอาจารย์สุชาติ ปัญญาทิปี เจ้าอาวาสวัดธารน้ำไหล โดยได้ โทรศัพท์ถึงคุณเมตตา พานิช และ คุณณรงค์ เสมียนเพชร ได้รับแนวทางในการถวายงานต่อ คณะสงฆ์และสวนโมกข์พลาaram ดังนี้

(๑) ล้วนตระหนักในหลักคิดแนวทางของท่านอาจารย์พุทธศาสนาอย่างเคร่งครัด ทั้งประเด็นพระอุโบสถธรรมชาติ และ การถอนรากษากันไม่ให้กลับ

(๒) การปรับปรุงพระอุโบสถธรรมชาติบันเข้าพุทธborg และประดิษฐานพระพุทธรูปองค์ขawanนั้นดำเนินการเมื่อปี พ.ศ.๒๕๒๗ ยก ร่างแบบพระประทานโดยพระอาจารย์สุชาติ และ ปั้นพร้อมจัดบริเวณสถานที่โดยพระอาจารย์ทองสุข ภายใต้การชี้แนะของท่านอาจารย์ พุทธศาสนา บัดนี้ผ่านกาลเวลามา ๒๘ ปี โครงการนี้แท้จริงแล้วคือการบูรณะและพัฒนาพระอุโบสถธรรมชาติบันเข้าพุทธborg ที่มิใช่ โครงการปรับปรุงภูมิทัศน์อย่างที่นิยมเรียกและทำกันในทางโลก

(๓) การปรับปรุงมุ่งการปรับสภาพพื้นผิวชั้นล่างจากลานพระอุโบสถชั้นบนซึ่งไม่มีการกระทำเปลี่ยนแปลงใด ๆ โดยชั้นล่างนี้ล้วน อยู่ในเขตกำหนดวิสุจนิยม ๔๐ X ๔๐ เมตร ที่มีการปักเสาเป็นหมุดหมายไว้แน่นแล้ว ประกอบด้วยชั้นรอง และ ลดหลั่นลงมา ตามลำดับจนถึงบริเวณเผาสรีระท่านอาจารย์ ซึ่งมีเท้นทินอนุสรณ์ตั้งอยู่ ด้วยการใช้ก้อนหินต่าง ๆ มาเรียงและยาปูนเป็นแนว (ลักษณะ เดียวกับลานหินโค้ง) ตามสภาพธรรมชาติเพื่อป้องกันการไหลชะล้างของดินและรักษาระดับพื้น โดยมีการนำดินขึ้นมาตามปรับผิวด้วยรถ หกล้อหลายสิบคันรถ ชั้นบนสุดอาจปูลาดด้วยทราย

(๔) สิ่งก่อสร้างที่มีการผูกเหล็กและเทปมีสิ่งเดียว คือ บันไดทางขึ้นลานพระอุโบสถธรรมชาติชั้นบน ซึ่งแต่เดิมเป็นขันบันไดหิน เรียง คณะผู้ออกแบบอาสา (คุณอิทธิฤทธิ์ วิทยา และคณะ) ได้ออกแบบให้เป็นบันไดคอนกรีตเสริมเหล็กเพื่อความแข็งแรงทนทาน โดย เมื่อแล้วเสร็จและผ่านกาลเวลา ก็จะกลมกลืนกับสภาพธรรมชาติในไม่นาน นอกจากนี้ไม่มีสิ่งก่อสร้างอื่นใด ทั้งนี้การก่อสร้างมีการปรับ จากแบบที่ร่างไว้อย่างมาก เพื่อให้สอดคล้องกับสภาพธรรมชาติ มิได้ทำการก่อสร้างตามแบบซึ่งเป็นเพียงภาพร่างความคิดตั้งต้นเท่านั้น ด้วยมุ่งเน้นความเป็นธรรมชาติอย่างกลมกลืน และการให้ความหมายทางธรรมตามแนวทางของท่านอาจารย์พุทธศาสนาเป็นสำคัญ

(๕) การก่อสร้างใช้แรงงานช่างอาชีพจำนวนหนึ่งในส่วนที่จำเป็น นอกนั้นเป็นกำลังของพระภิกษุสงฆ์ที่บวชอยู่จำพรรษา โดยคาด ว่าสิ่งหลัก ๆ จะแล้วเสร็จภายในพระราชานี้

(๖) จากการห่วงใยในเรื่องของต้นไม้ ได้มีผู้เชี่ยวชาญจากการป่าไม้ให้คำแนะนำส่วนหนึ่งแล้ว จึงได้ทำการนำเอาดินที่ถูกกลบ ถึงโคนออกไว้ระดับหนึ่งแล้ว ส่วนการก่อสร้างอื่น ๆ นั้น จะดำเนินการต่อเฉพาะที่เริ่มไว้แล้ว กล่าวคือตัวบันได นอกนั้นการขันหินมาร่วง แนวทางทอยด้วยดำเนินการต่อไปตามกำลัง

๗) เพื่อความสมบูรณ์พร้อม ตลอดจนเพื่อตรวจสอบ บรรเทา ป้องกัน และสร้างความมั่นใจ ตามความห่วงกังวลของสารชนทั้งหลาย ท่านเจ้าอาวาสเห็นชอบตามที่มูลนิธิฯ ขอโอกาสสรับใช้ด้วยการเชิญผู้เชี่ยวชาญด้านภูมิทัศน์สถาปัตยกรรมและการดูแลรักษาต้นไม้ใหญ่ซึ่งมีความศรัทธาในธรรมเดินทางมาดูเพื่อชี้แนะและประกอบการพิจารณาดำเนินการต่อไป บัดนี้ได้รับการตอบรับแล้วว่าจะรับเดินทางลงมาโดยเร็วภายในสัปดาห์นี้ ประกอบด้วย ศาสตราจารย์เดชา บุญค้ำ ราชบัณฑิต อธิศคนบดีคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ผู้ริเริ่มและก่อตั้งงานภูมิสถาปัตยกรรมในประเทศไทย, อาจารย์ธรรม ทันตวน ผู้เชี่ยวชาญด้านต้นไม้ และนายธีรพล นิยม สถาปันอาคารศิลป์

จึงขอโอกาสเรียนมาเพื่อโปรดทราบเป็นเบื้องต้นก่อน และขอแสดงความขอบคุณในความห่วงใยและคำชี้แนะต่าง ๆ ต่อส่วนมากขพลาaramมา ณ โอกาสนี้ หากมีความคืบหน้าประการใดจะรีบรายงานมาเพื่อโปรดทราบและชี้แนะในการมีส่วนร่วมพัฒนาในอนาคตต่อไป

บัญชา พงษ์พาณิช

กรรมการและเลขานุการ มูลนิธิหอจดหมายเหตุพุทธทาส อินทปัญโญ

๓ กันยายน ๒๕๖๖

ป้ายบอกล่วงที่ซุ้มสายหยุดด้านหน้าภูมิท่านอาจารย์

กองดินที่โคนไม้ริมทางบนเขาพุทธทอง

ป้ายประกาศและคำสั่งของวัด

แท่งหินอนุสรณ์สถานเเพาสวะท่านอาจารย์พุทธทาส ที่ด้านล่างพระอุโบสถธรรมชาติ
มองจากด้านล่างขึ้นไป เห็นกองหิน ทราย และไม้แบบหล่อขึ้นบันได^๑
และ จากด้านบนลงมา เห็นกองดิน หินและรอยได มีป้ายประกาศอยู่ด้านหน้า
เมื่อแล้วเสร็จจะกลับคืนสู่สภาพเดิมพร้อมการบูรณะพื้นด้วยดินหรือรายละเอียด

พระอุโบสถชั้นบนสุดรักษาไว้ในสภาพเดิม มีต้นไม้เป็นเสา ท้องฟ้าเป็นหลังคา ใบไม้เสมือนช่อฟ้าใน kra

พระพุทธรูปองค์ขาว ประранพระอุโบสถบนพื้นทรายละเอียด การบูรณะพัฒนาบันไดและเขื่อนหินกันดินให้กระทำอยู่ด้านนอกข้างหน้าและล่างลงไป

วงพื้นสองชั้นบนสุดอยู่ในสภาพเดิม มีการปรับสภาพพื้นเฉพาะชั้นล่างให้เรียบเสมอ กองอิฐเป็นเศษเจดีย์โบราณมีมาแต่เดิม

พื้นที่ทำการบูรณะปรับปรุงใหญ่ คือขั้นรองลงมาจากลานพระอุโบสถชั้นบน (ด้านซ้ายมือที่เห็นคือเดงตามอยู่)

มีกองหินที่ขันรวมจากที่ต่าง ๆ ในวัดโดยพระภิกษุ แล้วเลือกนำไปเรียงทำเขื่อนกันดินถูกน้ำชาไฟล

พร้อมกับการยานเสริมความแข็งแรงเป็นชั้น ๆ ลงไปจนสุดขอบเขตวิสุคามสีมาที่มีการปักหลักหมายไว้นานแล้ว
ชั้นล่างที่เป็นลานดินแดงที่โມไว้วางนั้น เดิมเป็นป่าละเมะราเรื้อรัง เช่นที่ยังเห็นอยู่รายรอบ
พื้นเป็นไฟลเขาชุบรรดาดเทลงสู่ด้านโรงมหรสพทางวิญญาณและลานหินโค้ง

การปรับปรุงครั้งนี้ มีการางไม้ป่าละเมะออก และปรับพื้นให้เรียบ平整ตามแนวเขตวิสุคามสีมาเดิม
แล้วปูปลาดพื้นด้วยดิน/ทราย (อาจต้องทำระดับเป็นชั้น ๆ เพื่อป้องกันการไหลของดิน ทรายโดยน้ำฝน)
โดยยังคงสภาพลานร่มไม้ธรรมชาติไว้ ไม่ได้มีสิ่งปลูกสร้างฐานราก เสา หลังคา อาคาร หรือสวนฯ แต่อย่างใด

บริเวณเดียวที่ทำการก่อสร้าง

คือบ้านได้ทางขึ้นลงลานอุบลสถานที่นั่น มีป้ายแสดงภาพอนุสาวรดเมื่อก่อสร้างเสร็จแสดงไว้

ฐานบันไดที่มีการวางฐานราก

เสาตอม่อ คานคอติน ผูกเหล็กทำไม้แบบและเทคโนโลยี ทดแทนบันไดหินเดิม

เมื่อแล้วเสร็จจะปล่อยสภาพปูนเปลือยเข่นเดียวกับสิ่งปลูกสร้างอื่น ๆ ในสวนไมก์

ด้านข้างของบันได

ด้านล่างเชิงบันได

มีการปรับแนวเพื่อรักษาต้นไม้ และ สภาพธรรมชาติไว้ รวมทั้งภาครวบของพื้นที่โดยมีไดร์ดแบบยกร่างอย่าง tally ตัว

ланร่มไม้บริเวณกำลังก่อสร้างที่เชิงบันไดทางขึ้นพระอุโบสถชั้นบน มีกองไม้ ทราย หิน เมื่อแล้วเสร็จจะกลับเป็นลานดิน/ทรายให้ร่มไม้ดังเดิม บริเวณโคนไม้ใหญ่ มีการระมัดระวังไม้มีผลกระทบด้วยการเว้นแนวการตอมดินมีให้ปิดคลุมถึงโคนต้น

พระภิกษุสามเณรในพระราช กำลังร่วมกันคัดเลือก ขนาด มากอ่อนวนองกันดินฐานชั้นกลางของพระอุโบสถ
แล้วสมปุนยาแนวเพื่อเสริมความแข็งแรง

สภาพพื้นที่ลานดินชั้นล่างที่ปรับสภาพใหม่ รอการเกลี่ยและถมด้วยดิน/ทรายหลังก่อแนวหินเป็นพังเหลวเสร็จ
เบรียบเทียบกับสภาพป่าลະมาะเดิมที่ยังคงอยู่รายรอบตามให้เหล่าพุทธท้องล่างลงไป

มีการเว้นแนวการณ์ดินรอบโคนต้นไม้ใหญ่ เพื่อป้องกันการกระแทกกระเทือนต่อการหาอาหารของราก
ซึ่งต้องขอคำแนะนำจากผู้เชี่ยวชาญถึงความเพียงพอเพื่อป้องกันอย่างดีที่สุด

หอจดหมายเหตุพุทธทาส อินทปัญโญ
๓ กันยายน พ.ศ.๒๕๕๖